

[Niels Helveg Petersen]

konstruktivt grundlag, end det har tegnet til inden for de sidste fjorten dage.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Hr. Niels Helveg Petersen kom med en påstand, som jeg gerne vil have manet ud af debatten med det samme. Det var bemærkningen om, at der skulle være fremsat trusler om repressalier imod Grønland, hvis Grønland skulle melde sig ud af EF. Da jeg er den eneste i debatten, der har talt om Grønland, er det formentlig mig, hr. Niels Helveg Petersen har hentydet til.

Jeg er imidlertid bange for, at hr. Niels Helveg Petersen ikke har hørt efter, hvad der blev sagt, for der var bestemt ikke tale om trusler om repressalier. Jeg er helt enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at uanset hvilken stilling man tager i Grønland, er det vores soleklare pligt at hjælpe Grønland til så gode vilkår som overhovedet muligt.

Det, jeg sagde, var, at vi også skulle hjælpe Grønland til at være klar over, hvilke omkostninger en eventuel udmeldelse er forbundet med, og at vi skal passe på, at der ikke på Grønland danner sig myter om, at vi kan hjælpe Grønland til særordninger, som der slet ikke er nogen mulighed for at få igennem. Det var det, der blev sagt, og det var ikke ment som en trussel om en repressalie.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne først fremsætte et par beroligende bemærkninger. For det første kan jeg sige, at jeg er næsten overbevist om, at det som led i det udmærkede samarbejde, der trods alle modsætninger foregår mellem venstre, de konservative og centrum-demokrater, under hårdt pres fra centrum-demokraterne vil være muligt at formå venstre og de konservative til at stemme for den dagsorden, som de fire partier har fremsat forslag om; man hører jo et og andet i korridorerne.

Det andet er: statsministeren har ikke ved de forskellige lejligheder, han har udtalt sig, været i stand til klart og tydeligt at sige, at der ikke bliver valg. Det vil jeg gerne hermed meddele at der ikke bliver, i hvert fald ikke de første 14 dage; så kan nogle være rolige for det. Jeg vil også sige, at jeg synes, det er udmærket, at der ikke bliver valg. Det er ikke, fordi Gallup siger sådan, for AIM siger

noget andet, og hvem ved, hvad Observa vil sige? Det er jo det, vi har at rette os efter, andet ved vi jo ikke om det – og så vælgerne selvfølgelig.

Men når jeg ikke synes, der er grund til at hold et valg, er det, fordi jeg efter at have set nogle valg – alene i den tid, jeg har været her, 6, 7, 8 stykker – hvoraf jeg selv har bidraget til et par stykker, hver gang må konstatere, at resultatet er ganske utilfredsstillende. Der er ganske vist partier, der får en farlig masse mandater, men de svigter deres vælgere, og ved næste valg mister de halvdelen af dem igen, så de er ikke tilfredse med valget. Og vælgerne er absolut utilfredse, for de har konstateret, at det er lige meget, hvem der sidder der; det er hver gang de forkerte, der bliver valgt. Hver gang er det ikke de rigtige, der bliver valgt, det er dem, der vil mele deres egen kage, som ikke sætter tæring efter næring, ikke tør gribe om nældens rod og alt det dér, men de rigtige, de, der skulle have været valgt, de sidder rundt omkring på alle landets værtshuse og billardklubber rundt omkring; det er alle dem, der nøjagtig ved, hvordan det hele skulle have været lavet. Desværre finder ingen på at vælge dem, og det er en skam, men derfor er valg altså også overflødigt, så jeg synes, det er godt, vi kører videre.

Så har jeg endnu en tak at bringe til statsministeren ud over det med valget. Tak for, at statsministerens tale var præcis, som den skulle være, det kan jeg igen statistisk fastslå. Den er nøjagtig, som den slags taler har været langt tilbage i tiden, korrekt, og sådan skal det være. Jeg må også rose oppositionen for, at man har svaret præcis det samme, som al opposition altid har svaret i den tid, hvor sådanne taler har været holdt. Og min kompliment oven i købet til pressen: der har ikke været ét ords afvigelse i pressens bedømmelse fra det, der er sagt og skrevet ved alle tidligere lejligheder; så langt er alt godt.

Men så er der jo spørgsmålet om, hvad der videre skal ske. Oppositionens synspunkter er jeg ikke bange for at sige at vi deler fra centrum-demokraternes side meget langt, hvis man skal gøre det op, men det er jo ikke det, der er på tapetet i dag. Vi er nok mere enige med venstre og de konservative om en masse ting, end vi er med socialdemokratiet, men det betyder ikke, at vi tror på, at situati-